

Slobodan Slovinić

Ars Libris

Slike, galerija "Centar", Podgorica, 8 .11. 2007.

Centar savremene umjetnosti Crne Gore, novembra ove godine, priredio je u svojoj galeriji "Centar"u Podgorici, samostalnu izlozbu slika, mladog crnogorskog umjetnika Igora Bogojevica (1980). Bogojevic je diplomirao (2002) na Fakultetu likovnih umjetnosti na Cetinju, u slikarskoj klasi profesora Dragana Karadzica, a magistrirao je (2007) na istom fakultetu kod profesora Branislava Sekulica. Kao stipendista Grčke vlade, završio je na Akademiji likovnih umjetnosti u Atini, kod profesora Triandafilosa Patraskidisa. Do sada je imao pet samostalnih, a učestvovao je na desetak kolektivnih izložbi u zemlji i svijetu. Član je udruženja likovnih umjetnika Grčke i Crne Gore od (2005), stalno živi i stvara u Podgorici. Ovu izložbu prati kolorni katalog sa uvodnim tekstom akademika Mladena Lompara, i izvodima iz zapisa povodom ranijih eksplicitacija. U dvoetaznom izložbenom prostoru u centru grada, prezentirano je dvanaest slika izuzetno velikog formata, ostvarenih uljanom tehnikom na platnu, koje su nastale u posljednjih nekoliko godina. U polaznoj, tematsko-paradigmatskoj ravni, Bogojevicevo stvaralaštvo, zasigurno pripada figuralnom konceptu. Međutim, u imaginativno-sublimatornoj egzekuciji i opstoj transformaciji oblika i formi, Bogojevic doseže ekspresivno-asocijativne sfere. Mladi stvaralac, u inspirativnom traganju za vlastitim likovno-izrazajnim senzibilitetom, opredijelio se za izuzetno omiljenog, veoma odanog zoomorfnog predstavnika, kojega je čovjek uspio da pripitomi i da sanjima vjerno druguje gotovo čitavih šest hiljada godina.. Prema vrlo specifičnim karakteristikama i naličjima, ljudi, putnici, jahaci, ratnici, zulumčari, pustolovi, lutalice, konjusari, nazvase ih, doratom, sarcem, djogatom, zelenkom, mrkonjom, vrancem. Opsta slojovitost i asocijativnost više nego multi značenjska. A njihovo tijelo, hod, gallop, trk, preskok, propinjanje, ples, elegancija, permanentno prizivaju likovne muze.

Bogojevic je upravo pronasao taj inspirativni fundament, zapravo unison premise, koja do kresenda varira, multiplikuje, uvezuje, rasplice, komada, cereci, ali, sve njenjegove simbioticke cjeline ne isijavaju neko nasilje, zlopacenje niti kakvu paklenu muku. Prema primarnom usmjerenju, upravo suprotno, njegovi nabrekli kolopleti zrnce optimistickim energetskim nabojem, jer su nastali na divljenju, uzvisenosti, pa reklo bi se i na odredjenoj sakralizaciji globalnog postulata. Razvijajuci taj pozitivisticki kvantum, Bogojevic supstituiše veoma razudjene kompozicione cjeline, primarni supstrat, usidren je u sredistu eksplikata i zauzima najveći dio slikane ravni, a pozadinski isjecak sveden je do minimum. U sredisnjici, preplicu se glave, celjusti, nozdrve, oci, zamasni korpusi, ekstremiteti, kopita. U taj abioticko-melanzni supstrat, Bogojevic sporadicno inkorporira kubicne oblice, koje svojom geometriziranom strogoscju i cvrstinom, susprezu opstu razigranost voluminoznih modaliteta.. Vise je nego uocljivo da Bogojevic svoje ekspresionisticke cjeline gradi na izvanrednim crtackim iskustvima, tamno-svijetli linearitet, poput neke magicne konstrukcije, koherentno povezuje u cjelinu ekspanidirajuće forme. Njegova hromatika je razlicita i bogata, kreće se od toplog do hladnog registra, medjutim, ona nije primarni factor, vec prateći element, koji definise opstu atmosferu prizora. Zapravo najveći dio koncetracije, Bogojevic usmjerava ka definisanju forme, odnosno oblikovanju volumena i izuzetno razvijenoj lepezi valerskih odnosa. Upravo, vjestom smjenom chiaro-scuro partija, on gradi izuzetnu dramaticnost svojih scenskih prizora. Njegova bojena materija je veoma slojevita, naizmjenicno se multipliciraju gusti i transparentni nanosi, potezi cetkom su katkad usitnjeni i strukturni, a u vecem dijelu su široki i iscizelirani. Bogojevic je ovom recentnom ekspozicijom zasigurno potvrdio siroke mogucnosti svog likovnog iskaza, nadati se da ce u sljedecim iskoracima i dalje potvrdjivati svoje nesumnjive likovne potencijale.